

на Владайската рѣка една голѣма и черна гжсеница пѣплеше по жълтеникавата почва, подъ единъ бѣлъ набърченъ стѣлбъ димъ — Пернишкия влакъ; наблизо — малки локви отражаваха въ спокойното си огледало късъ отъ небесний сводъ, съ нѣколко раздрѣпани облаци и една черна точка на орелъ. Витоша стърчеше въ всичката си величава пълнота и хубостъ. Тя имаше чуденъ златистъ-пепелявъ шаръ; нейнитѣ долове изглеждаха пò-дълбоки, и пò-нагледно излазяше дивата голота на сипеитѣ по шеметно-стрѣмнитѣ стѣни; урвитѣ пò-надвиснали и канаритѣ пò-овзбени, а чукитѣ ѳ грубо и нагло забити въ небесната синева, или въ меката бѣлина на едно облачно кълбо. Нѣколко снопа слънчови лучи, като се промѣкватъ въ единъ дълбокъ и тъменъ долъ, който распаря планината отъ върха до политѣ ѳ, праватъ да се види ясно, огрѣнъ отъ тѣхъ, бѣлия пѣнясти стѣлпъ на високия Боянски водопадъ... Орляци птички цвѣртятъ изъ въздуха, надъ шосето, или кацатъ тамъ да търсатъ храната си. Сегисъ-тогисъ тихъ лѣхъ гали нѣжно листитѣ и сваля по нѣкоя златна шумка на земята... Паметникътъ на Царя-Освободителя бѣлѣ се високо надъ кръга акации, които го обикалятъ съ своята гжста зеленина.

XIX

Картини и сцени срѣдъ природата.

Кардашевъ се запхти къмъ тамъ и проникна въ аллейката, до подножието на гранитния великанъ. На едно отъ сѣдалищата на кръглата площадка около него, той сѣдна, като здрависа оние, които сѣдяха на сѣсѣднитѣ.

Той запали цигаро на сѣнката и съ любопитството ѳана да изглежда присѣтствующиѣ.

Нѣколко уединени господиновци отсрѣща, съ крака единъ възъ други, мечтаятъ, въ неподвижно положение. На-